

РЕШЕНИЕ

№ 2264

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Мария Стоева**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1175** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“, срещу постановеното по НАХД № 9054/2022 година по описа на Районен съд - София, Решение № 4822/08.12.2022 година, с което е отменено Наказателно постановление № 7716/09.06.2022 година на Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че актът за установяване на административно нарушение е съставен, респ. наказателното постановление е издадено от компетентни органи, съдържат реквизитите по чл. 42, ал. 1, т.т. 1-10 и чл. 57, ал. 1, т.т. 1-13 от ЗАНН. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че деянието е недоказано. Твърди, че водачът И. Б. И. е управлявал тежко

пътно превозно средство без разрешение от Агенция „Пътна инфраструктура“. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, XXI тричленен състав, след преценка на наведените с жалбата касационни основания и представените в хода на административнонаказателното и въззивното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на И. Б. И. от [населено място], срещу Наказателно постановление № 7716/09.06.2022 година на Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева за нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата затова, че на 13.05.2022 година, на път П-18, км 28+500 в посока Чепинци – Л., е управлявал тежко пътно превозно средство м. „М.“, модел ТГС 41.440, с регистрационен [рег.номер на МПС] с натоварване на осите 28,700 т. при допустимо такова от 19 т. т.е с 09.700 т. над нормативно установеното, без разрешение от Агенция „Пътна инфраструктура“ за дейност в рамките на специалното ползване на пътищата.

С Решение № 4822/08.12.2022 година, състав на Районен съд – София е отменил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 13.05.2022 година И. Б. И. от [населено място] е управлявал пътно превозно средство м. „М.“, модел ТГС 41.440, с регистрационен [рег.номер на МПС] . Приел е, че наказателното постановление не съдържа реквизита по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не е посочено мястото на извършване на нарушението. Отделно от това е приел, че деянието не е доказано по безспорен и несъмнен начин, тъй като не е установено управляването моторно превозно средство и мястото на извършване на проверката. Отделно от това е приел, че дори и да беше установено извършването на превоз с тежко пътно превозно средство без разрешение, то деянието осъществява състава по чл. 177, ал. 3 от Закона за движението по пътищата, вр. чл. 6, ал. 1, т. 6, б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

Настоящата инстанция намира, че актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган – длъжностно лице от Агенция „Пътна инфраструктура“, арг. чл. 56, ал. 2, т. 1 от Закона за пътищата, на което със Заповед № РД-11-247/31.03.2022 година е възложено извършването на контрол за движението по републиканските пътища.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“, оправомощен със Заповед РД-11-246/31.03.2022 година на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, съобразно предвидената в чл. 56, ал. 3 от Закона за

пътищата възможност за делегиране на правомощия.

Настоящата инстанция не споделя извода на въззивния съд, че наказателното постановление не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В наказателното постановление е посочено мястото на извършване на нарушението – път II-18, км. 28+500 в посока Чепинци-Л.. Описанието е ясно и дава възможност да се определи компетентния контролен орган.

От показанията на разпитания свидетел Б. К. П. се установява, че при извършеното измерване на натовареността на пътното превозно средство е установено натоварване на 3-та и 4-та ос от 28.700 т.

Съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства допустимото максимално натоварване на ос за пътни превозни средства с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за пътни превозни средства със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е за сумата от натоварванията на ос на една двойна ос на моторни превозни средства, когато разстоянието между осите е от 1,3 включително до 1,8 m - 18 t (19 t).

Проверката се извършва със средства за измерване, отговарящи на изискванията на Закона за измерванията, арг. чл. 35, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

Везните с автоматично действие за измерване в движение на масата и на осовото натоварване на пътни превозни средства са средства за измерване, за които следва да се издаде удостоверение за одобрен тип, арг. чл. 817 от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Средството за измерване подлежи на последващата проверка.

Разрешителното за движение на извънгабаритните пътни превозни средства за движение по републиканските пътища се издава от администрацията, управляваща пътя, арг. чл. 8, ал. 2 от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

По делото не са представени доказателства, че измерването е извършено с електронна везна от одобрен тип и преминала последваща проверка. Представени са заявления за извършване на последваща проверка, но не са представени доказателства за резултатите от тях.

Разкриването на обективната истина е основен принцип на административнонаказателния процес и съдът е длъжен да положи всички процесуални способности за установяване на относимите факти, арг. чл. 13, вр. чл. 107, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс. Неизпълнението на това задължение представлява съществено процесуално нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс от вида на абсолютните такива, за които касационната инстанция следи служебно.

Настоящият състав намира, че въззивният съд не е изпълнил задължението си да установи относимите факти. Същият не е събрал служебно доказателства за вида на измервателните уреди и тяхната техническа изправност, като задължи административнонаказващия орган да ги представи. Още повече, че във въззивната жалба изрично е наведено твърдението, че измервателните уреди не са преминали

проверка.

Отделно от това съдът намира, че въззивният съд е допуснал и друго съществено процесуално нарушение, като е приел писмени документи, които не са заверени за вярност – представени с въззивната жалба Талон на моторното превозно средство, Пътен лист № 181176/13.05.2022 година, Експедиционна бележка № 333110160383/13.05.2022 година и лична карта. Отделно от това в преписката се съдържа документ на чужд език. В., от определението на съда, с което са приети писмени документи, не става ясно кои са тези документи. Именно поради този пропуск, съдът е формирал извод за недоказаност на марката, модела и регистрационния номер на моторното превозно средство, с което е осъществен превоза.

Отделно от това въззивният съд е направил и неправилен извод за несъставомерност на нарушението.

С разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Закона за движението по пътищата е забранено движението на тежки пътни превозни средства в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение. Предвиденото наказание в разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от Закона за движението по пътищата е „глоба“ в размер от 1 000 до 5 000 лева. Наказателноотговорни са физическите лица, нарушили разпоредбите или които извършат или наредят да бъдат извършени забранените дейности.

Легално определение на понятието „Специално ползване на пътищата“ е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица.

Т.е. специално ползване на пътищата по смисъла на легалното определение е използването им за превоз на тежки товари, за какъвто превоз се касае в настоящия случай.

С разпоредбата на чл. 177, ал. 3, т. 1 от Закона за движението по пътищата е предвидено административно наказание „глоба“ в размер от 500 до 3 000 лева за водач, който, без да спазва установения за това ред, управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Анализът на нормите води до извод, че изпълнителните деяния на двете нарушения са идентични и за да бъдат осъществени е необходимо движение на тежко пътно превозно по път. Разликата е в административнонаказателноотговорното лице. По чл. 177, ал. 3 от Закона за движението по пътищата субект на отговорността е само на водача на тежкото превозно средство, а по чл. 53 от Закона за движението по пътищата е и лицето, което нареди извършването на забранената дейност.

При идентичност на изпълнителните деяния преценката за ангажиране на административнонаказателната отговорност е на органа, извършил проверката, съобразно компетентността му. Още повече, че в конкретния случай, контролът може да бъде извършен, както от служители на Агенция „Пътна инфраструктура“, така и от

органи на Министерство на вътрешните работи.

В конкретния случай, обаче, описаните в наказателното постановление съставомерни признаци осъществяват състава на нарушението по чл. 53, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Закона за пътищата, поради което наличието им следва да бъде проверено от съда.

С оглед наличието на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, проверяваното решение следва да се отмени. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане съдът следва да събере доказателства за техническата изправност на уредите, с които е извършено замерването. Отделно от това съдът следва да приеме писмените документи, след като изиска заверяването им за вярност от представилата ги страна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 4822/08.12.2022 година, постановено по НАХД № 9054/2022 година по описа на Районен съд – София и ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав от същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.